

**ERIKA GRIMALDI
& ALBERT
GUINOVART
CONCERT HOMENATGE
A VICTORIA
DE LOS ANGELES**

16.08.23

-20.30 h

AUDITORI ESPAI TER

PROGRAMMA

Concert homenatge a Victoria de los Ángeles

BENEDETTO MARCELLO (1686-1739)

Il mio bel foco

GIOVANNI BATTISTA PERGOLESI (1710-1736)

Se tu m'ami

GIACOMO PUCCINI (1858-1924)

«Donde lieta uscì» de l'òpera *La Bohème*

FRANZ LISZT (1811-1886) / RICHARD WAGNER (1813-1888)

Elsas Brautzug zum Münster, S445/2 (piano sol)

VINCENZO BELLINI (1801-1835)

«Casta diva» de l'òpera *Norma*

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)

«Vergebliches Ständchen» de *5 Romanzen und Gesänge*, Op. 84

PAUSA

GIUSEPPE VERDI (1813-1901)

«Morrò, ma prima in grazia» de l'òpera *Un ballo in Maschera*

GABRIEL FAURÉ (1845-1924)

«Après un rêve» de *Trois mélodies*

ROBERT SCHUMANN (1810-1836)

Arabesca en Do major, Op. 18 (piano sol)

«Ich grolle nicht» del cicle *Dichterliebe*, Op. 48

XAVIER MONTSALVATGE (1912-2002)

«Canción de cuna para dormir a un negrito» de *Cinco canciones negras*

ENRIC GRANADOS

«El tra la la y el Punteado» de *12 tonadillas en estilo antiguo*

ENRIC GRANADOS (1867-1916)

Allegro de concert, Op. 46 (piano sol)

GIUSEPPE VERDI

«Ave Maria» de l'òpera *Otello*

RUGGIERO LEONCAVALLO (1857-1919)

«Qual fiamma avea nel guardo... Stridono lassù» de l'òpera *I Pagliacci*

ERIKA GRIMALDI, soprano
ALBERT GUINOVART, piano

1a part: **35 minuts**
Pausa: **20 minuts**
21 part: **40 minuts**

COMENTARI

QUAN ELS SOMNIS ES FAN REALITAT

La història del Festival de Torroella està plena de somnis que s'han anat fent realitat i l'auditori Espai Ter, en el qual escoltarem avui el concert d'homenatge a la soprano Victoria de los Ángeles en el centenari del seu naixement, n'és un d'ells. La història d'aquest vespre, però, es remunta a començaments de la dècada de 1980, quan un amic del Festival, el gestor musical i musicògraf Manuel Capdevila, va suggerir a Josep Lloret, fundador del Festival de Torroella i director de la programació fins a l'edició de 2012, convidar la soprano Victoria de los Ángeles a cantar en el Festival. Capdevila admirava Victoria de los Ángeles, de qui era amic a més d'autor d'un voluminós llibre que recull tota la carrera de la cantant.

Lloret no s'ho va pensar dues vegades i va convidar la soprano a cantar, que va debutar en el Festival de Torroella el 3 d'agost de 1984, en el marc de la quarta edició, amb un recital de Lied, *mélodie* francesa i cançó catalana acompanyada al piano per Miguel Zanetti. Victoria de los Ángeles va tornar-hi en les edicions de 1987, 1988 i 1989, sent el de Torroella de Montgrí el festival català de música en el qual més vegades va cantar. El 15 d'agost de 1987 va oferir un recital de Lied i cançó tradicional catalana acompanyada al piano per Manuel García Morante. L'1 de juliol de 1988, el Festival de Torroella va fer realitat el somni llargament anhelat de la soprano de cantar amb l'Escolania de Montserrat, organitzant un concert d'homenatge al compositor torroellenc Anselm Viola, que en la segona meitat del segle XVIII va ser-ne el director. Victoria de los Ángeles es va unir als escolanets en la interpretació del *Magnificat* de Viola. L'última actuació de la soprano al Festival de Torroella va tenir lloc el 5 d'agost de 1989, en un recital de música antiga que va oferir acompanyada pel llaütista britànic William Waters interpretant la música que es feia a les corts de la reina Isabel I d'Anglaterra i del rei Felip II d'Espanya. Aquest recital va ser enregistrat per Catalunya Música, que el va rescatar el 27 de juliol del 2020 per emetre'l amb motiu dels actes commemoratius del 40è aniversari del Festival de Torroella de Montgrí.

Aquest homenatge a Victoria de los Ángeles reuneix la soprano italiana Erika Grimaldi, que tenia la soprano catalana com a un dels seus referents, i qui va ser l'últim pianista acompanyant de la Victoria, l'Albert Guinovart, que va tocar per primera vegada en el Festival de Torroella el mateix any en el qual va debutar la soprano, 1984, en el cas de Guinovart en un dels concerts d'alumnes dels cursos d'interpretació musical que organitzava cada estiu el Festival. El programa ha estat confeccionat a partir del repertori, tant operístic com de cançó, que Victoria de los Ángeles va cantar al llarg de la seva carrera, des de començaments de la dècada de 1940 fins a finals de la de 1990.

La primera part de concert se centra en el món de l'òpera que va dominar les dues primeres dècades de la carrera de la soprano i comença amb una ària de *La Bohème*, el primer títol que Victoria de los Ángeles va cantar després de guanyar, el 20 de desembre de 1940, un concurs de cant a Ràdio Barcelona, i paper que va interpretar arreu del món convertint-se en una referència. El concert també inclou l'*Ave Maria* de l'*Otello* de Verdi, paper al qual imprimia una intensitat, sensibilitat i humanitat particulars.

La segona part del concert comença amb música antiga, que Victoria de los Ángeles va cultivar als inicis de la seva carrera, primer tocant la flauta de bec amb el conjunt Ars Musicae i després cantant, sota la direcció de Josep Maria Lamaña. Segueix el *Lied*, gènere del qual va ser intèrpret de referència per l'expressivitat, ingenuïtat i intensitat que imprimia a les seves interpretacions; la *mélodie* francesa, que tan bé sabia dir, i la cançó espanyola clourà aquest recital en homenatge a aquesta soprano barcelonina que havia nascut cantant.

Lourdes Morgades

JORQUERA

PIANOS 1853

FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ

Un camí junts des de 1981

STEINWAY & SONS®

C/ Ferran Agulló, 10 · 08021 Barcelona · Tel.: 93 414 02 90
www.jorquerapianos.com

BIOGRAFIES

ERIKA GRIMALDI

Erika Grimaldi és una de les sopranos líriques més sol·licitades de l'actualitat, amb un estret vincle amb el prestigiós Teatro Regio de Torí, on ha interpretat una dotzena de papers. És convidada habitualment als grans teatres d'òpera, com el Teatro dell'Opera di Roma, la Bayerische Staatsoper de Múnic, el Teatro Comunale di Bologna, la Deutsche Oper de Berlín i el Teatro di San Carlo de Nàpols, entre altres. De veu rica i rodona, timbre atractiu i de gran qualitat, Grimaldi destaca per la seva impressionant profunditat i solidesa, i unifica la seva expressió musical personal amb una captivadora presència escènica.

Entre els directors musicals amb qui ha treballat de forma regular, cal esmentar batutes com Gianandrea Nosedà, Riccardo Chailly, Nicola Luisotti, Antonello Allemandi, Krzysztof Penderecki, Roberto Abbado, Nello Santi i Jesús López-Cobos. A més, ha treballat amb directors escènics com Calixto Bieito, Christof Loy, Stefano Poda i Àlex Ollé, entre altres.

Prominent intèrpret del repertori de Verdi, entre els seus pròxims debuts estan el d'Amelia d'*Un Ballo in Maschera* amb Gianandrea Nosedà a l'Òpera de Zuric i Lady Macbeth de *Macbeth* a l'Òpera Nacional de Corea, a més d'interpretacions d'algunes de les grans obres del repertori simfònic-coral. Entre els seus propers compromisos en aquest camp, cal destacar el *Requiem* de Verdi, que cantarà a Praga amb l'Orquestra Simfònica Txeca, o la *Novena* de

Beethoven, que cantarà de gira per Espanya amb l'Orquestra de l'ADDA, l'Orfeó Donostiarra i la direcció de Josep Vicent.

Erika Grimaldi debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

ALBERT GUINOVART

El compositor i pianista Albert Guinovart és hereu d' excepció de l'extraordinari renaixement cultural que amb gran força emergí a la Catalunya de principis del segle XX i que va tenir com a resultat el naixement de nous fonaments estètics, sempre amb una mirada a la gran cultura europea i sense renunciar a les fonts populars ni a la tradició heretada.

La seva prolífica obra comprèn la composició de dues òperes, un ballet, un nombrós catàleg d'obres simfòniques i una no menys important producció de repertori de cambra, sent el piano una constant que l'acompanya des dels inicis de la seva carrera fins avui en dia. Les seves obres han estat estrenades en eminents sales de concert de tot el món per destacats intèrprets, orquestres i directors de reconegut prestigi internacional.

Albert Guinovart representa la perfecta sincronia entre els seus diferents vessants, destacant la composició, l'orquestració, la docència i el consolidat intèrpret que ha demostrat ser, tant en el gran repertori clàssic i romàntic com del seu extens catàleg pianístic.

Compositor de dues òperes *Atzar* i *Alba Eterna*, el ballet *Terra Baixa* i sis musicals, avalats per dos premis Max a la millor música i tres premis Butaca al millor compositor, destaquen *Mar i Cel*, *Flor de Nit*, i *Scaramocuhe*, (en produccions de Dagoll Dagom), *Gaudí* i *La Vampira del Raval*. L'èxit dels seus musicals és tal que, trenta anys després d'algunes de les seves estrenes,

encara se'n poden sentir fragments pels carrers de Barcelona, com *Mar i Cel* o *de Flor de Nit* cantades per un incondicional públic.

Les seves obres orquestrals d'enorme força i vitalitat com *El lament de la terra* (encàrrec de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya –OBC– i estrenada per Roberto Minczuk), *El Somni de Gaudí* (encàrrec de l'Orquestra Simfònica de Castilla y León i estrenada sota la direcció de Vasily Petrenko), els tres concerts per a piano, *Claroscurs concert per a percussió, piano i cordes* o *L'amor i el foc*, evoquen el seu profund missatge universal sense renunciar a les arrels sonores i ens mostren un delicat art de l'orquestració que es pot sentir també en la seva mirada cap a la música religiosa en obres com *Réquiem*, *Te Deum* i el premiat *Gloria*.

Albert Guinovart, posseeix també un important catàleg d'obres de cambra, entre les quals destaquen *Les Aventures de Monsieur Jules Verne* per a quintet de metalls i piano (Premi Alícia 2020), sonates per a flauta i saxòfon, el trio per a violí, trompa i piano *Mirall Trencat* i el *Quartet Kepler*, obra ja considerada de repertori entre les agrupacions cambrístiques. La seva obra pianística neix de la grandesa plàstica de Mompou i Montsalvatge, i evoluciona en un discurs propi que ens ofereix una col·lecció d'obres imprescindibles com *Nocturn* (a Pilar Bayona), *Retrats de Barcelona*, *Nocturn a Chloé*, *Fantasia-Evocació*, *Skyshadows* o la que ja

s'ha convertit en una obra de referència, *Valsos Poètics*.

Les seves composicions i arranjaments, tant orquestrals com de cambra, han estat estrenats per primeres figures internacionals com Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, Christopher Hogwood, Vasily Petrenko, Lawrence Foster, Franz-Paul Decker, Edmon Colomer, Enrique Diemecke, Daniel Cohen, James Loughram, Josep Pons, Neville Marriner, Philippe Entremont o Gianandrea Noseda al costat de prestigioses orquestres com la Sydney Festival Orchestra, Gürzenich Orchester-Kölner Philharmoniker, Orchestre Nationale de Montpellier, Helsinki Philharmonic Orchestra, Orchestre Nationale de Toulouse, The State Academy Symphonic Orchestra of San Petersburg, Israel Chamber Orchestra, Franz Liszt of Budapest, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta Sinfónica de Madrid i Orquesta Sinfónica de Castilla y León, entre altres.

Com a intèrpret, Albert Guinovart ha ofert concerts interpretant les seves composicions, així com el gran repertori en nombrosos recitals en les més famoses sales de concert d'Europa, Amèrica, Japó i Austràlia. No és difícil trobar-lo en importants cicles de concerts i ens ha deixat moment per a la història en els recitals que va oferir per tot el món al costat de Victoria de los Àngeles.

En el terreny discogràfic, són nombrosos els títols que ha enregistrat fins avui, més de seixanta, editats molts dels quals per prestigiosos segells discogràfics com EMI, DECCA, Harmonía Mundi o SONY Classical, tant del repertori en què és referència, Joaquín Turina, Enric Granados, Isaac Albéniz, Joaquín Rodrigo, com de les seves pròpies composicions.

La relació d'Albert Guinovart amb el món creatiu sonor de la seva generació l'ha portat a compondre música original per a cinema, materialitzada amb èxits com *El llarg hivern*, o orquestrar l'oscaritzada banda sonora de *The Artist*. Són recordades també les seves sintonies televisives per a sèries com ara *Nissaga de Poder*,

Laberint d'ombres, *Mirall trencat* i *El Cor de la ciutat*.

En els anys 2003 i 2013, Albert Guinovart va rebre l'encàrrec de compondre la música oficial dels Campionats Mundials de Natació celebrats a Barcelona.

Albert Guinovart va actuar per primera vegada en el Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 1984 en un dels concerts d'alumnes de piano de les classes que la gran pedagoga Maria Curcio va oferir en el Festival fins a 1988. Va fer el seu debut oficial com a pianista en l'edició de 1987, i hi va tornar en les de 1989, 1998, 1999 i 2013 i en qualitat de compositor, en les de 1993 (estrena), 1994, 1998 (estrena), 2010 (estrena) i 2013.

FESTIVAL DE TORROELLA FES-TE'N SOCI/SÒCIA

**Si t'agrada la música...
fes-te soci i sòcia del Festival de
Torroella de Montgrí i tindreu
molts avantatges.**

- L'entrada gratuïta al concert inaugural i a concerts triats per l'organització dels Festivals.
- El 25% de descompte en el preu de les entrades de la resta dels concerts del Festival de Torroella de Montgrí i al Jazz Festival de l'Estartit.
- Preferència en la compra d'entrades, abans que es posin a la venda per al públic en general.
- Invitació per assistir a la Festa del Soci.
- Assistència i descomptes a sortides culturals i al Club de Clàssica.

- L'entrada gratuïta a tots els concerts de música de cambra del Cicle de Concerts de Tardor-Hivern.
- Un 10% de descompte als espectacles a l'Espai Ter.
- Informació prèvia de totes les activitats que organitza Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí.

Collaborem amb:

Gran Teatre
del Liceu

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

MERCAT DE LES FLORS
CASA DE LA DANSA

llibre

bcn
clàssics

iber:camera

Orquestra
simfònica
del Vallès

QUOTA
ANUAL: **58€**

Per a qualsevol dubte i més informació:

Festival de Torroella de Montgrí

Convent dels Agustins.

Apartat de correus 70. 17257 Torroella de Montgrí

Tel +34 972 76 06 05

info@festivaldetorroella.cat

JM Torroella de Montgrí

TEXTOS

Benedetto Marcello

Anònim
Il mio bel foco

Il mio bel foco,
O Iontano o vicino
Ch'esser poss'io,
Senza cangiar mai tempre
Per voi, care pupille,
Arderà sempre.

Quella fiamma che m'accende
Piace tanto all'alma mia,
Che giammai s'estinguerà.
E se il fato a voi mi rende,
Vaghi rai del mio bel sole,
Altra luce ella non vuole
Nè voler giammai potrà.

(Cançó per a veu i piano)

Giovanni Battista Pergolesi

Paolo Antonio Rolli
Se tu m'ami

Se tu m'ami, se sospiri,
Sol per me, gentil pastor,
Ho dolor de tuoi martiri,
Ho diletto del tuo amor,
Ma se pensi che soletto
Io ti debba riamar,
Pastorello, sei soggetto
Facilmente a t'ingannar.

Bella rosa porporina
Oggi Silvia aceglierà
Con la scusadella spina
Doman poi la sprezzerà.
Ma degli uomini il consiglio
Io per me non seguirò.
Non perché mi piace il giglio
Gli altri fiori sprezzarò.

(Aquesta cançó s'ha atribuït sempre a Pergolesi, però en realitat la compongué Alessandro Parisotti)

Benedetto Marcello

Anònim
El meu bell foc

El meu bell foc,
per llunyà o proper
que jo pugui estar,
no canviarà mai el seu humor.
Per a vosaltres, estimades pupilles,
cremarà sempre.

Aquella bella flama que m'encén
agrada tant a la meva ànima
que mai s'extingirà.
I si el destí em destina a vosaltres,
bells raigs del meu bell sol,
ella no vol cap altra llum
ni mai en podrà voler una altra.

Giovanni Battista Pergolesi

Paolo Antonio Rolli
Si m'estimes

Si m'estimes, si sospires
només per mi, gentil pastor,
pateixo amb els teus martiris,
gaudeixo amb el teu amor.
Però si penses que només a tu
haig de correspondre,
pastoret, que fàcil
serà enganyar-te!

La bella rosa porpra
escollirà avui Silvia,
i amb l'excusa de l'espina
Demà la menysprearà.
Però els consells dels homes
jo no seguiré.
No perquè m'agradi el lliri
menysprearé les altres flors.

Giacomo Puccini

Giuseppe Giacosa i Luig Illica
Donde lieta usci

Donde lieta usci
al tuo grido d'amore,
torna sola Mimì
al solitario nido.
Ritorna un'altra volta
a intesser finti fior.
Addio, senza rancor.

Ascolta, ascolta.
Le poche robe aduna
che lasciai sparse.
Nel mio cassetto
stan chiusi quel cerchietto d'or
e il libro di preghiere.
Involgi tutto quanto in un grembiale
e manderò il portiere...

Bada, sotto il guanciale
c'è la cuffietta rosa.
Se vuoi serbarla a ricordo d'amor!
Addio, senza rancor.

(Ària de Mimì, de l'acte II de *La Bohème*)

Vicenzo Bellini

Felice Romani
Casta Diva

Casta Diva!
Casta Diva che inargenti
queste sacre antiche piante,
a noi volgi il bel semblante
senza nube e senza vel.

Tempra, o Diva,
tempra tu de' cori ardenti,
tempra ancor lo zelo audace,
spargi in Terraquella pace
che regnar tu fai nel ciel.

(Cavatina del 1er acte de l'òpera *Norma*)

Giacomo Puccini

Giuseppe Giacosa i Luigi Illica
On felix vingué

On felix vingué
a la teva crida d'amor,
torna sola Mimí
al seu niu solitari.
Retorna altra vegada
a teixir fingides flors.
Adéu, sense rancúnies.

Escolta, escolta.
Recull la poca roba
que vaig deixar escampada.
En la meva caixeta
estan tancats aquell anell d'or
i el llibre de pregàries.
Embolica-ho tot en un davantal
i enviaré el porter...

Compte, sota el coixí
hi ha la meva còfia rosa.
Si vols guardar-la com a record d'amor!
Adeu, sense rancúnies.

Vicenzo Bellini

Felice Romani
Casta Deessa

Casta Deessa!
Casta Deessa que argentes
aquestes sagrades plantes antigues,
gira la bella cara cap a nosaltres
sense núvols i sense vel.

Moderà, oh deessa,
modera els cors ardents,
modera encara el zel audaç,
escampa per la terra aquella pau
que fas regnar en el cel.

Johannes Brahms

Cancó popular
Vergebliches Ständchen, op. 84 /4

Guten Abend, mein Schatz,
Guten Abend, mein Kind,
Ich komm' aus Lieb' zu dir,
Ach, mach mir auf die Tür,
Mach mir auf die Tür!

Mein' Tür ist verschlossen,
Ich laß' dich nicht ein,
Mutter, die rät mir klug,
Wärst du herein mit Fug,
Wär's mit mir vorbei.

So kalt ist die Nacht,
So eisig der Wind,
Daß mir das Herz erfriert,
Mein Lieb erlöschen wird,
Öffne mir mein Kind.

Löschet dein Lieb;
Laß' sie löschen nur,
Löschet sie immerzu,
Geh' heim zu Bett,
zur Ruh! Gute Nacht,
mein Knab'!

Giuseppe Verdi

Antonio Somma
Morrò, ma prima in grazia

Morrò, ma prima in grazia,
deh! mi consenti almeno
l'unico figlio mio
avvincere al mio seno.

E se alla moglie nieghi
quest'ultimo favor,
non rifiutarlo ai prieghi
del mio materno cor.

Morrò ma queste viscere
consolino i suoi baci,
poi che l'estrema è giunta
dell'ore mie fugaci.

Johannes Brahms

Cançó popular
Serenata inútil

Bona nit, mon tresor,
bona nit, estimada!
l'amor em porta a tu,
ah, obre'm la porta,
obre'm la porta!

La meva porta està tancada,
i no et deixaré entrar,
la mare em donà bons consells:
si entressis amb el meu permís,
tot s'hauria acabat per a mi.

La nit és molt freda,
el vent és gelat,
es gelarà el meu cor
i s'apagarà el meu amor.
Obre'm, estimada!

Que s'apagui el teu amor,
deixa que s'apagui,
i quan s'hagi apagat,
ves a casa, al llit, a descansar!
Bona nit, xicot!

Giuseppe Verdi

Antonio Somma
Moriré, però abans la gràcia

Moriré, però abans la gràcia,
ai!, concedeix-me almenys
d'estrènyer el meu únic fill
contra la meva sina.

I si negues a l'esposa
aquest darrer favor,
no el rebutgis els precs
del meu cor maternal.

Moriré, però que aquestes entranyes
les consolino els seus besos,
ja que ha arribat el final
de les meves hores fugaces.

Spenta per man del padre,
la mano ei stenderà
su gli occhi d'una madre
che mai più non vedrà!

(Ària d'Amèlia d'*Un ballo in maschera*)

Gabriel Fauré

Anònim italià traduït per **Romain Bussine**
Après un rêve

Dans un sommeil que charmait ton imatge
Je rêvais le bonheur, ardent miratge,
Tes yeux étaient plus doux, ta voix pure et
sonore,
Tu rayonnais comme un ciel éclairé par l'aurore;

Tu m'appelais et je quittais la terre
Pour m'enfuir avec toi vers la lumière,
Les cieux pour nous entr'ouvraient leurs nues,
Splendeurs inconnues, lueurs divines entrevues,

Hélas! Hélas! triste reveil des songes
Je t'appelle, ô nuit, rends moi tes mesonges,
Reviens, reviens raidieuse,
Reviens ô nuit mystérieuse!

(Cançó per a veu piano, Op. 7/1, 1878)

Robert Schumann

Heinrich Heine
Ich grolle nicht

ch grolle nicht, und w
enn das Herz auch bricht,
Ewig verlornes Lieb! ich grolle nicht.
Wie du auch strahlst in Diamantenpracht,
Es fällt kein Strahl in deines Herzens Nacht.
Das weiss ich längst. Ich sah dich ja im Traume,
Und sah die Nacht in deines Herzens Raume,
Und sah die Schlang', die dir am Herzen frisst,
Ich sah, mein Lieb, wie sehr du elend bist

Morta per les mans del pare,
ell allargarà la mà
cap als ulls d'una mare
que mai més no veurà!

Gabriel Fauré

Anònim italià traduït per **Romain Bussine**
Després d'un somni

Després d'un somni que encisava la teva imatge,
somniaava la felicitat, miratge ardent,
els teus ulls eren més dolços, la teva veu pura i
sonora,
resplendies com un cel il·luminat per l'aurora;

Em cridaves i jo deixava la terra,
per fugir amb tu cap a la llum,
els cels mig obrien els núvols per a nosaltres,
esplendors desconegudes, clarors divines
entrevistes.

Ai! Ai! Trist despertar dels somnis
et crido, oh nit, torna'm les teves mentides,
torna, torna radiant,
torna, oh nit misteriosa!

Robert Schumann

Heinrich Heine
No et guardo rancor

No et guardo rancor, ni quan se'm trenca el cor,
amor per sempre perdut!, no et guardo rancor.
Quan brilles amb esplendor diamantina
cap raig il·lumina la nit del teu cor.
Això ja fa temps que ho sé. Ja t'havia vist en
somnia
i veia la nit en el teu pit
i veia la serpent que et devora el cor,
i veia, estimada, que desgraciada ets.

Xavier Montsalvatge

Ildefonso Pereda Valdés

Canción de cuna para dormir a un negrito

Ninghe, ninghe, ninghe,
tan chiquitito,
el negrito que
no quiere dormir.
Cabeza de coco,
grano de café,
con lindas motitas,
con ojos grandotes
como dos ventanas
que miran al mar.
Cierra los ojitos
negrito asustado
el mandinga blanco
te puede comer.
¡Ya no eres esclavo!
y si duermes mucho
el señor de casa
promete comprar
traje con botones
para ser un groom.
Ninghe, ninghe, ninghe,
duérmete, negrito,
cabeza de coco,
grano de café.

Enric Granados

Fernando Periquet

El tra la la y el Punteado

Es en balde, majo mío, que sigas hablando,
porque hay cosas que contesto
yo siempre cantando.
Tra la la...

Por más que preguntes tanto,
tra la la...
en mi no causas quebranto
ni yo he de salir de mi canto,
tra la la.

Arrigo Boito
Ave Maria

Ave Maria, piena di grazia, eletta
fra le spose e le vergini sei tu,
sia benedetto il frutto, o benedetta,
di tue materne viscere, Gesù.
Prega per chi adorando a te si prostra,
prega nel peccator, per l'innocente,
e pel debole oppresso e pel possente,
misero anch'esso, tua pietà dimostra.
Prega per chi sotto l'oltraggio piega
la fronte e sotto la malvagia sorte;
per noi, per noi tu prega, prega
sempre e nell'ora della morte nostra,
prega per noi, prega per noi, prega.

Ave Maria...
nell'ora della morte.
Ave!... Amen!

(Ària de Desdèmona de l'òpera *Otello*)

Ruggiero Leoncavallo

Ruggiero Leoncavallo
Stridono lassù

Qual fiamma avea nel guardo.
Gli occhi abbassai
per tema ch'ei leggesse
il mio pensier segreto.
Oh! S'ei mi sorprendesse,
brutale come egli e.
Ma basti, or via;
son questi sogni paurosi e fole!
O che bel sale di mezz'agosto!
Io son piena di vita e, tutta illanguidita
per arcano desio, non so che bramo!
Oh! Che volo d'augelli, e quante strida!
Che chiedono? dove van? Chissà?
La mamma mia,
che la buona ventura annunciava
comprendeva il lor canto
e a me bambina così cantava:

Huí! Stridono lassù, liberamente
lanciati a voi come frecce, gli augel.
Disfidano le nubi e il sol cocente,
e vanno, e vanno per le vie del ciel.
Lasciateli vagar per l'atmosfera

Arrigo Boito
Déu et guardi, Maria

Déu et guardi, Maria, plena de gràcia, escollida
entre les esposes i les verges,
sigui beneït el fruit, oh beneïda,
del teu ventre matern, Jesús.
Prega per qui adorant-te es postra,
prega pel pecador, per l'innocent,
i pel dèbil, per l'oprimit i pel poderós,
encara que desgraciat, mostra la teva pietat.
Prega pel qui sota l'ultratge inclina
el front, i sota el destí malvat;
per nosaltres, prega per nosaltres, prega
sempre i a l'hora de la nostra mort,
prega per nosaltres, prega per nosaltres, prega.

Déu et guardi, Maria...
a l'hora de la mort.
Ave!... Amén.

Ruggiero Leoncavallo

Ruggiero Leoncavallo
Trinen allà dalt

Quin foc tenia en la mirada!
Vaig abaixar els ulls
perquè temia que llegís
el meu pensament secret.
Oh! Si ell em sorprengué...
però és tan brutal!
però prou, anem...
aquests somnis són esgarrifosos i bojós!
Oh quin bell sol de mitjan agost!
Estic plena de vida i, tota lànguida
per un desig desconegut, no sé què anheló!
Oh! Quin vol d'ocells, quanta gatzara!
Què busquen? On van? Qui ho sap?
La meva mare,
que donava la bonaventura,
comprenia el seu cant
i quan era nena em cantava així;

Huí! Trinen allà dalt, lliurement
llançats com sagetes, els ocells!
Desafien els núvols i el sol ardent,
i van, van pels camins del cel.
Deixeu-los vagar per l'atmosfera

questi assetati di azzurro e di splendor;
seguono anch'essi un sogno, una chimera
é vanno, é vanno fra le nubi d'or.
Che incalzi il vento e latri la tempesta,
con l'ali aperte san tutto sfidar;
la pioggia, i lampi..., nulla mai li arresta,
é vanno, é vanno sugli abissi e i mar.
Vanno laggiù verso un paese strano
che sognan forse e che cercano invan.
Ma i boemi del ciel seguon l'arcano
poter che li sospinge, e van, e van!

(Ària de Nedda de *Pagliacci*)

a aquests assedegats de blau i d'esplendor;
també ells segueixen un somni, una quimera,
i volen, volen entre núvols d'or.
Que els encalci el vent i udoli la tempesta,
amb les ales obertes, tot ho desafien:
la pluja, els llamps... res no els deté,
i volen, i volen sobre els abismes i el mar.
Van amunt cap a un país estrany
que potser somnien i busquen en va.
Però els bohemis del cel segueixen el poder
recòndit que els empeny, i volen, i volen!

Traduccions: **Manuel Capdevila i Font**

PROPER'S CONCERTS

Dijous 17 d'agost
20.30 h Auditori Espai Ter

LE POÈME HARMONIQUE

Daniel Harding, director
Eva Zaïcik, mezzosoprano | **Serge Goubioud** i
Martial Pauliat, tenors | **Virgile Ancely**, baríton |
Marie Théoleyre, soprano
Vincent Dumestre, direcció

Nisi Dominus
Cançons populars i bel canto, una processó
a Venècia

Anònim: *Nisi Dominus* / **Francesco Soto**: *Giesù*
diletto sposo / **Serafino Razzi**: *Libro primo delle*
Laudi spirituali: «O Vergin Santa» / **Pietro**
Antonio Locatelli: *Simfonia fúnebre en Fa menor*
/ **Antonio Vivaldi**: *Invicti Bellate* / **Serafino**
Razzi: *O dolcezza* / **Antonio Vivaldi**: *Simfonia al*
Santo Sepolcro / *Nisi Dominus*

PREU: Des de 32€

Divendres 18 d'agost
20.30 h Auditori Espai Ter

VÍKINGUR ÓLAFSSON, PIANO

Johann Sebastian Bach:
Variacions Goldberg, BWV 988

PREU: Des de 32€

Festival de Torroella de Montgrí 2023
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

AMB EL SUPORT DE:

Organitza:

Amb el suport de:

Fundació Philippe Cousteau
"Unió dels Oceans"

Digitalització dels programes de mà:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

